

[Handelsministeren]

ter, men nærmest som at træde vande. Det er det, vi andre kalder at soppe, og det, synes jeg, er en meget god karakteristik af fremskridtspartiets synspunkter. Under førstebehandlingen gik fremskridtspartiet ind for, at man skulle nationalisere foretagendet. Det var i hvert fald en af de former for træden vande, som fremskridtspartiet gjorde mest.

Nu siger fremskridtspartiets ordfører helt fejlagtigt, at aktionærerne slet ikke har villet yde noget, slet ikke har tiltro til foretagendet. Det er jo ikke rigtigt. Aktionærerne er gået ind på at indskyde 54 mill. kr. mere, end der er i dag. De ved, at det er der risiko ved, og det ved den danske stat også, og vi ved navnlig, at disse penge ikke bliver forrentet i den nærmeste fremtid. Men vi ved også, at før de bliver forrentet, så skal staten helst have sine penge hjem igen. Der bliver altså ikke tale om, at vi går ind og redder nogle aktionærer, og at det er skatteydernes penge, der bliver smidt i grams, medens aktionærerne redder deres penge. Staten har sikret sine penge bedre end aktionærerne.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Henriksen vedrørende spørgsmålet om en efterlønsordning, at det ikke er sådan, at vi forpligter nogen til at gå ind for en offentlig efterlønsordning, når den er vedtaget. Det er derfor heller ikke sådan, at nogle bliver forpligtet ifølge den aftale, der er indgået mellem arbejderne på Stålvalseværket og ledelsen, men det er sådan, at de er blevet sikret en eller anden efterlønsordning, enten den offentlige eller en privat, hvis de ønsker det. Der er altså ikke noget tvangselement i denne sag.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg synes, det er lidt trist at se, at partier, som ofte påberåber sig en interesse for lønmodtagerne og arbejderne, her i dag afviser en ordning, som redder en arbejdsplads. Jeg synes, at den holdning, man fra venstresocialisternes side har til Stålvalseværket, må give en bitter smag i munden hos de mennesker, som, hvis venstresocialisternes synspunkter bliver realiseret, ville blive ført ud i arbejdsløshed.

Kjelgaard (KF):

Jeg synes, at hr. Askjær Jørgensens udtalelser taler for sig selv. De er næsten ikke værd at kommentere. Der er meget, der tyder på, at fremskridtspartiet ønsker at lukke vore virksomheder. Det kalder vi ikke erhvervs-

venlig politik. Vi synes ikke, det er noget fremskridt. Al den snak om skatteyderpenge og fiskeri og tekstilindustri og jeg ved ikke hvad synes jeg at hr. Askjær Jørgensen skulle holde op med. Det er jo ikke det, sagen drejer sig om.

Stålvalseværket er den eneste virksomhed af slagsen, og den mener vi i det konservative folkeparti skal bevares på danske hænder, ikke mindst af hensyn til beskæftigelsen i området. Og som bekendt skal lånet tilbagebetales. Var det en virkelig lukrativ virksomhed, var forholdet et ganske andet, men det er det jo som bekendt ikke.

Fremskridtspartiet var indledningsvis positivt over for forslaget, det var i den aktuelle situation erhvervsvenligt, men nu vil man altså hjælpe vor stålindustri ved at kvæle den. Kære fremskridtsparti! I kan nå det endnu. Der er tid til at sadle om én gang til.

Ole Henriksen (SF):

Jeg vil lige komme med en bemærkning om efterlønsordningen, som skal tages i anvendelse i forbindelse med de store afskedigelser deroppe. Jeg vil godt referere til spørgsmål nr. 4 fra erhvervsudvalget:

»Vil der blive knyttet det vilkår til statens indskud, at der oprettes en efterlønsordning for de personer, der måtte blive afskediget?«

Heri ligger selvfølgelig, om Valseværket selv vil lave en sådan ordning med efterløn. Svaret fra ministeren på det pågældende spørgsmål lyder således:

»Da der allerede i efteråret 1978 vil blive gennemført en efterlønsordning, og da nedlæggelsen af den teknologisk forældede del af Stålvalseværket først finder sted i 1980-81, er det ikke fundet nødvendigt at indføje en sådan ordning som et vilkår for statens indskud.«

Ja men det betyder jo, at det er den efterlønsordning, som er på trapperne, der skal anvendes. Og spørgsmålet i den forbindelse var jo, om man kunne planlægge og lave en efterlønsordning for alle over 60 år i forbindelse med afskedigelserne, altså stille de 60-årige ringere under afskedigelsesprocessen, fordi der er en efterlønsordning. Det er hele det frivillighedsprincip, som jeg gerne vil have et tilsagn om i hvert fald ikke skal benyttes under disse forudsætninger.